

Πολλάκις ήταν θησαν πόνοι διαφόρων μερῶν τοῦ ἡ ἄγγελος ὑπαγορεύων μυστικῶς εἰς τὸν περιηγητικὸν σώματος ἐπιτίθεμένων τῶν ήταν τὰν τὴν φυλήν τῶν ιερέων παρεκλήθη δὲ πολλάκις νὰ δώσῃ εἰς τὰ τοπικὰ ταῦτα φάρμακα οὐχὶ μόνον τὴν δύναμιν τῆς ήταν τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ προφυλακτικὴν ἐνέργειαν. Ἐκ τούτου προήλθεν ἡ χρῆσις τῶν περιαμμάτων, ἡ φυλακτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀσφαλογία περιενέβινε παντοῦ, διάφορα σχήματα ἔξ αὐτῆς λαμβανόμενα, ἡ καὶ ἀριθμοὶ ἔχρησιμευον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὰ περιάμματα ἦσαν κοινὰ εἰς διάφορα ἔθνη. Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην καὶ διὰ Κροτωνίατης Μίλων δὰ τῶν τοιούτων τελεσμάτων, τὰ δοποὶ ἔφερεν ἐφ' ἑαυτοῦ, ἐγίνετο πάντοτε νικητής, δσάκις ἥγανεν· θίνει καὶ οἱ ἀθληταὶ συνείθιζον ἐν γένει νὰ ἔρθονται διὰ αὐτῶν. Ὁ δὲ Αἰλιανὸς λέγει δὲ οἱ πολεμιστοὶ τῆς Αἰγύπτου πρὸς ἐνισχυτιν τῆς ἀνθρείας τῶν ἔφερον κρεμάμενα ἐκ τοῦ λαιμοῦ εἰδώλια κανθάρου δηλ. Ζωαρίου ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ἡλιον, τὸν κραταιότατον τῶν θεῶν· ἀλλὰ καὶ μέχρι τούτῳ οἱ λαοὶ τῆς Ἀρεικῆς καὶ οἱ Οὐδωνίοι ἐν γένει μεταχειρίζονται ἀρθρώντων τὰ περὶ ὁ· διὰ λόγος ἀμυντήσια.

Ο Σύλλας ἔφερεν ἐπὶ τοῦ στομάχου μικρὰν εἰκόνα ταῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἐκεῖ χρυσοῦ, τὴν δοποῖν καὶ κατεφίλει συγχάκις· οἱ δὲ μπατοὶ καὶ στρατηγοὶ εἰχον κρεμάμενον ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ χρυσοῦ σφαρίδιον περιέχον τοιαῦτα σχήματα, ἡ χαρακτήρας κατὰ τὴν τελετὴν τῶν θριάμβων. Εἰς μάτην οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας καὶ αἱ οἰκουμενικαὶ αὐταὶ σύνοδοι κατεδίκεσαν ἐπειτα τὴν τοιαύτην πρὸς τὰ φυλακτήρια εὐλάβειν· ἀλλὰ καὶ ἡ πρόσδοση τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν γραμμάτων ἡ ἐξάπλωσις δὲν εὐτύχησεν ἐντελῶς νὰ τὴν ἴξαλείψῃ μέχρι τούτῳ.

Ἐπειδὴ οἱ μαγικοὶ τύποι περιείχοντο τὸ πάλαι εἰς στίχους, οἱ δοποὶοι ἐξέφραζον καὶ τῆς θρησκείας τὰ δόγματα καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς θήλικῆς ἐν γένει τὰ ἀξιώματα, οἱ στίχοι ἐπρεπεύσαντο καὶ αὐτοὶ ὡς μαγικήν τινα ἔχοντες δύναμιν· καθὼς εἰς τὴν Σκανδινανίαν (Bonstetten: la Scandinavie et les Alpes) πληροφορούμεθα δὲ μάλιστα τοῦτο ἐκ τοῦ Βρυτικοῦ. (Eclog. H. σιγ. 69—71) Μόνον εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦτο προγιγγαμένη ἡ ποίησις ὡς γλώσσα ψεύδους καὶ ἀπάτης (Διῶν Χρυσοσ.)

Ἀφ' εὖ ἔξειλιπεν ἡ γνῶσις τῶν ιερογλύφων καὶ τῶν ιερῶν χαρακτήρων, ἔμειναν ἀκατάληπτοι οἱ μαγικοὶ τύποι· ἀλλ' οἱ ἀνθρωποὶ δὲν ἐπευνοῦν νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν δύναμιν των. Ἐκεστον γράμμα, λέγουσιν οἱ Ἰδοί, διοικεῖται ὑπὸ ἐνὸς ἄγγελου, ἀπόρροιας τῶν ἀρέτων τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ· θυματουργοῦσι δὲ οἱ ἄγγελοι, τοὺς δοπούς παριστάνουσι τὰ γράμματα (Mille et une Nuits T. I. μ 129—129). Γοιαύτην πρόληψις ἐπιχειτεῖ εἰλέτι καὶ εἰς ἀλλού· θερβάρους λαούς. Ο περηγητής Cawer ἀγοράγων Βιβλίον ἐμποστούν τῶν Ναδοεσεύων, οἱ δοποὶοι ἀριθμοῦσι μὲν, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουσι τὴν χρῆσιν τῶν φηφίων ἐλεγεν ἀκριβῶς πότα ὑπῆρχον φύλλα ἀπ' ἀρχῆς μέχρις ἐκείνου, τὸ δοποῖον ἐδείχνυεν· αὐτοὶ δὲ ἐθύμαζον τοσοῦτον, ὥστε ἐνόμιζον δὲ τὸ βιβλίον ἥπο τοιμῶν,

πάσας τὰς ἀποκρίσεις του.

Μαγικοὶ δὲ ἐθεωρήθησαν καὶ οἱ ἄγγελοι οἵμη· Ρουνικοὶ χαρακτήρες, στίνες εύρισκονται κεχρεμένοι ἐπὶ δράχων, ἡ ἔλων εἰς Δανίαν, Σουηδίαν, Νεργίαν καὶ τὰ βόρεια τῆς Ταταρίας· ὑποτίθεται δὲ μετέφερον αὐτοὺς οἱ νουσότεται καὶ πορθῆται Γοθίας. Ἄλλο καὶ Ἀλγερούτερός τις τύπος ὁ· γεια ἦθελε κριθῆ παρὰ δεισιδάμιονος καὶ ἀμάνθρωπου, βλέποντος δὲ αὐτὸν· ἂπαντα παρευθύνεις εἰς φέρους ἐρωτήσεις, τῶν δοποίων δὲν διεκρίνει τὸ σημονικὸν σύνδεσμον. Ως ὑπερφυές δομοίς φανύει δηλελεν ἐκληρθῆ παρὰ τῶν θερβάρων λαῶν καὶ ἡ γρική αὐτὴ σημείωσις ἀσματός τινος αὐτῶν, τὸ έτος ἦθελε φύλλει ἐπειτα διμοσικός.

2. 4.

Ἄλλ' ἔμελλε παινοῦ κατ' διλίγον νὰ ἐξασθινήσῃ πάτος τῆς δεισιδαιμονίας, καὶ νὰ ἐλαττωθεῖσι προήψεις. Ο Μωϋσῆς ἐπαπείλησε θάνατον των ἐπαγγελλομένων νὰ μαστεύσωται καὶ νὰ θυγατρίσωται ἐν δύοματι θεῶν ἀλλοτρίων. Τοὺς ἀπόρροιού του φαίνεται δὲτι κατεδίωξε καὶ διὰ Σαούλ ποτούτου φάνεται δὲτι κατεδίωξε καὶ διὰ Σαούλ ποτούτου ζήλου, ὥστε δυστόλως ἐπειτα ἐδυνήθη γυναικα ψυχαγωγόν.

Ο Καμβύσης φονεύτας τὸν Ἀπίν, τὸν ιερῆν νον καὶ θεοποιόμενον βοῦν τῆς Αἰγύπτου, τοιαῦτος καὶ τοὺς ἱερεῖς του, παρέδωκε δὲ εἰς ραγωγάγαν καὶ τὸν νεὸν, δουπού ἐλαττεύετο. Μιθάνατον τοῦ Σμέρδος· ἐσφάγησαν, ἡ διεσκορπίσθησαν, ὥστε ἐπὶ Δαρείου δὲν προθυμήθησαν διάποντες οἱ περιερθεῖντες νὰ ὑποτηρήσωποι τὴν ἔξουσίαν, διεσκορπισμένοι δὲ μετέδωκαν τὰς θεῖες τοὺς; κατὰ τὴν Ἀσίαν· Ἐλληνας· δθεν καὶ διὰ τῶν εἰς τὸν Ἀξίογχον παρεμβάλλει τὸν μάχον Γερμανικῶν γοῦντα τὸν Σωκράτην εἰς τὰ θρησκοδόγια.

Μετὰ ταῦτα δὲ οἱ πολυχρόνιοι ιεροὶ τῶν Φρυγίας καὶ τῆς Συρίας ἡγούσαν τὰ ιερά τοὺς νικητὰς τῆς Ἀσίας τὸν Αλέξανδρον καὶ διαδόχους του.

Ἐκ τοῦ δευτέρου εἰδυλλίου τοῦ Θεοκρίτου γνωὴ τις ἐκτέλει διαφόρους μαχείσας, πληροφορεῖται ἡ θαυματοποίηση τοῦ ἡδη ἐξηπλωμένης τὴν διάστορον δὲ συνέρευσαν παμπληθώς ἐπωδοὶ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κόσμου τὴν Ρώμην. Βέδο Κάτων καὶ διὰ Κικέρων ὀλιγίγρουν τὰς ἀγυρτίας ἀλλὰ διχυδαῖς λαὸς εὐκόλως ἐπαγιδεύετο.

Πολλοὶ καταδιωγμοὶ συνέβησαν κατὰ πολλοὺς καὶ τόπους, καθὼς ὑπὸ εἰς τῶν Φράγκων καὶ Βελγότων περὶ τὸν σ· αἰώνα· ἀλλ' ἡ διάσην νήθη ποτὲ νὰ καὶ απαλαίσῃ διαρκῶς τὰ θρησκευόμενα τὰ πολιτικὰ φρονήματα τῶν λαῶν, ὅποτε δὲ τούναντίον πάντοτε, ἀφ' οὗ ἀφῆκεν καταστροφῆς, στυγερὰν δὲ καὶ ἀνεξάλειπτον μέτι τοις καταδυνασίας. Μόνη ἡ κοινωνία τῶν διαθένων καὶ ἡ συγκαταλλαγὴ τῶν ἰδεῶν, καὶ διὰ φωτισμού